ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ: 24—94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
1
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1966
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΚΑ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6411

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΕΥΧΟΜΕΘΑ ΚΑΙ ΕΛΠΙΖΟΜΕΝ

Τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπῆρξεν, ἀληθῶς, κρίσιμον καὶ σπουδαῖον. Κρίσιμον, διότι, κατὰ τὴν διάρκειάν του, διεκυβεύθη ἡ Δημοκρατία. Σπουδαῖον, ἐπειδὴ καὶ ἀπεκάλυψε καὶ ἐδικαίωσε. Σπανίως, πράγματι, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τόσον δραματικὸν ὑλικὸν ἐδόθη συμπεπυκνωμένον. Καί, ἐπίσης, σπανίως τόσα συμπεράσματα ἀνέκυψαν μὲ ἴσον δυναμισμὸν πειστικότητος καὶ διδαχῆς. Ὁ πολίτης εἰμπορεῖ τώρα νὰ προχωρήσῃ εἰς ἀξιοποιήσεις ὁριστικὰς καὶ ἀποφασιστικάς. Θὰ εἶναι τὸ καλλίτερον δῶρον πρὸς τὸ Ἔθνος, ποὺ δὲν εἰμπορεῖ πλέον νὰ παλαίῃ, διὰ νὰ ἀποτρέπωνται συμφοραί, ἀλλὰ ποὺ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀγωνίζεται, διὰ νὰ σημειώνωνται εἰρηνικαὶ ἐπιτεύξεις.

★

Διεκυβεύθη, ἀναμφισβητήτως, ἡ Δημοκρατία κατὰ τὸ 1965. Καὶ δὲν πρόκειται μόνον περὶ τοῦ «ΑΣΠΙΔΑ», τοῦ ὁποίου ἡ ἀκριβὴς φυσιογνωμία καὶ ἡ συνωμοτικὴ δραστηριότης εὑρίσκονται ἀκόμη εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ἀνακριτικῆς ἐρεύνης. Ἐννοοῦμεν, κυρίως, τὴν κρατικὴν ἀποδιοργάνωσιν, ἡ ὁποία ἤνοιγε τάφον εἰς τὴν Ἐλευθερίαν. Ἡ Δημοκρατία δὲν κινδυνεύει τόσον ἀπὸ τὴν οἱανδήποτε συγκεκριμένην ἐπιβουλήν, ὅσον ἀπὸ τὴν σηπεδόνα, ἡ ὁποία προηγεῖται καὶ ἡ ὁποία, χωρὶς κἂν νὰ γίνεται ἀντιληπτόν, ὑποκαθιστᾷ τὸ βάθρον. Καὶ τὰ καθεστῶτα δὲν πίπτουν μόνον διὰ πραξικοπημάτων. Πίπτουν, ἀφοῦ ἔχει ἁπλωθῆ ἡ διάβρωσις καὶ ἀφοῦ ἔχουν ὡριμάσῃ αἱ συνθῆκαι οἰκονομικῆς, πολιτικῆς, ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς χρεωκοπίας. Ἀπὸ αὐτῆς δὲ τῆς ἀπόψεως, ἡ εὐθύνη τοῦ κ. Γεωργίου Παπανδρέου εἶναι κολοσσιαία καὶ ἀνεξιλέωτος. Διότι ἡ τυχοδιωκτικὴ ἀποχαλίνωσις, τὴν ὁποίαν ἐπέτυχε μὲ τὸν διαβόητον «ἀνένδοτον ἀγῶνα», ἀφέθη νὰ καταστῇ προγραμματισμένη ἐκθεμελίωσις. Εἴτε τὸ ἤθελεν, εἴτε ὄχι, βέβαιον εἶναι, ὅτι δὲν κατώρθωσε νὰ ἐλέγξῃ. Εἰς τὴν μέθην τῆς πλειοψηφίας, ἔχασε τὴν συνείδησιν τῆς ἐντολῆς. Εἰς τὸ τέλος τῆς πολιτικῆς σταδιοδρομίας του, διὰ πρώτην φορὰν ἤρχετο λαοπρόβλητος Πρωθυπουργός. Καὶ διεδραμάτισε, κατά τινα ἔννοιαν, τὸν ρόλον τοῦ νεοπλούτου, ὁ ὁποῖος, ἀνελθὼν ἐκ συμπτώσεως καὶ κατὰ παρεξήγησιν, δὲν γνωρίζει νὰ διαχειρισθῇ τὸν πλοῦτον καὶ τὸν κατασωτεύει. Θὰ μείνῃ, ἔτσι, εἰς τὸ χρονικόν, ὡς τραγικὴ μορφὴ τοῦ δημοσίου βίου· ὡς ἀξιοθρήνητος καὶ ἀξιοστιγμάτιστος ἀλχημιστής, ποὺ ἐλάτρευσε τὸ ψεῦδος, ποὺ ἐταυτίσθη μὲ τὸ ψεῦδος, ποὺ συνετρίβη ἀπὸ τὸ ψεῦδος. Καὶ ἡ μὲν προσωπική του περίπτωσις, ἐπὶ τέλους, δὲν ἐνδιαφέρει. Ἡ περίπτωσις, ὅμως, τῆς Δημοκρατίας εἶναι ἐντελῶς ἄλλη ὑπόθεσις. Αὐτή, ὄχι ἁπλῶς ἐνδιαφέρει. Ἀλλὰ καὶ ἐπιβάλλεται νὰ παρακολουθῆται ἀγρύπνως. Δι' αὐτὸ καὶ ἡ ἐξανάστασις καὶ ἡ ὀργή. Εἶναι ὑπόθεσις τοῦ κάθε Ἕλληνος, ὑπόθεσις ὑπερτέρα ὅλων τῶν δημοσίων ἀξιῶν. Καὶ συνέβη νὰ πλήττεται ζητωκραυγαζομένη. Ἐδολοφονεῖτο. Καί, συγχρόνως, οἱ ἐκτελεσταί της, εἰς ὅλους τοὺς τόνους, μὲ πληθωρικότητα ἀηδῆ ἐβεβαίουν, πότε ὅτι «ἡ Δημοκρατία θὰ ζήσῃ», πότε ὅτι «θὰ δημιουργήσῃ», πότε ὅτι «θὰ νικήσῃ». Καὶ ἐδημιούργησεν — ὅπως ἡρμηνεύετο τὸ περιεχόμενόν της ἀπὸ τοὺς ἀδιστάκτους καπήλους της — τὸν σάλον, τὴν καταρράκωσιν, τὸ χάος. Καὶμέσα εἰς αὐτό, παρ' ὀλίγον νὰ καταποντισθῇ. Καὶ ὡς πρὸς τὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι θὰ νικήσῃ, καὶ αὐτὴ εἶναι ἤδη. Ἐνίκησε τὴν 15ην Ἰουλίου. Ἐνίκησεν, ὅταν ἡ σύνεσις τοῦ Βασιλέως ὤρθωσε φραγμὸν εἰς τὴν ἀκυβερνησίαν καὶ τὴν κραιπάλην τῆς δημοκοπίας. Ἐνίκησεν, ὅταν ἐκινήθη ὁ πατριωτισμὸς ἐξόχων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς περιωπῆς καὶ τῆς αὐτοθυσίας τοῦ Γεωργίου Ἀθανασιάδη - Νόβα καὶ τῶν ἄλλων τιμίων πολιτικῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, οἱ ὁποῖοι ἀπετέλουν τὴν ἐπιφανεστέραν στελέχωσιν τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου. Καὶ οἱ ὁποῖοι, ἔκτοτε, ἀποτελοῦν τὴν νουνεχῆ Κυβέρνησιν τοῦ τόπου. Καί, ἀσφαλῶς, δὲν ὑπάρχει προηγούμενον πολιτικοῦ ἡγέτου, ἐγκαταλειφθέντος ἀπὸ τὸ Ἐπιτελεῖον του ἐν τῷ συνόλῳ. Ὅπως χαρακτηριστικαί, ἀσφαλῶς, εἶναι αἱ νωπόταται δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ Παιδείας κ. Ἀλαμανῆ, ἀποδείξαντος εἰς τὰς Βρυξέλλας, ὅτι ὁ πολὺς υἱὸς ἡτοίμαζε «Λαϊκὸν Μέτωπον». Ἀπὸ τὴν θανάσιμον αὐτὴν λαβίδα ἐσώθη ἡ Δημοκρατία. Καὶ εἶναι ἡ διαφυγή της ὑπηρεσία πρὸς τὴν Ἑλλάδα μεγίστης σημασίας. Θὰ τὴν ἀναγνωρίσῃ ἡ Ἱστορία. Ὅπως ἤδη τὴν ἀναγνωρίζει ὁ Λαός.

★

Ἀλλὰ τὸ 1965 ὑπῆρξε σπουδαῖον, διότι καὶ ἀπεκάλυψε καὶ ἐδικαίωσεν... Ἀπεκάλυψεν, ὅτι ὁ θορυβωδῶς αὐτοδιαφημιζόμενος μάγος δὲν ἦτο παρὰ φαντασιόπληκτος τεχνίτης ἀντικατοπτρισμῶν, μυθομανὴς ἀθεράπευτος, ἀκούραστος ἐραστὴς τῆς ἠχηρᾶς φράσεως, μὲ τὴν ὁποίαν ἐπίστευσεν, ὅτι ἠδύνατο νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν ἀλήθειαν, τὸ δίκαιον καὶ τὴν πρᾶξιν. Καὶ αὐτά, ποὺ τόσον ἐκακοποιήθησαν, τοῦ ἐπεφύλαξαν δεινὴν ἐκδίκησιν. Τὸν παρέδωσαν, χωρὶς φέγγος καὶ χωρὶς γοητείαν, εἰς τὴν ἀδιαφορίαν τοῦ κοινοῦ. Τὸν παρέδωσαν συρόμενον ἀπὸ τὸν κομμουνισμόν. Τὸν παρέδωσαν κατάκοπον καὶ κατεπτοημένον.

Τὸ εἶχον, πάντοτε, ὑπογραμμίσει αἱ στῆλαι αὐταί. Τὸ εἶχον ἐπισημάνει. Δὲν χαίρουν διὰ τὴν ἐπαλήθευσιν σήμερον. Ἐπωφελοῦνται, ὅμως, διὰ νὰ τονίσουν, ὅτι ἡ περίπτωσις πρέπει νὰ μείνῃ ὡς μέγα μάθημα.

Καὶ ἡ δικαίωσις; Ἀφορᾷ, βέβαια, τὴν ΕΡΕ. Ὕστερα ἀπὸ τόσην σύγχυσιν, τόσην συκοφαντίαν, τόσον θόρυβον, οἱ πάντες πλέον παραδέχονται, ὅτι ἡ ὀκταετία της ὑπῆρξεν ὀκταετία δημιουργίας. Εἶναι ἀρκετὴ ἡ ἀναγνώρισις τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ κ. Μητσοτάκη, κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν οἰκονομικῶν μέτρων εἰς τὴν Βουλήν. Ἡ ΕΡΕ ἀφῆκε σταθερότητα. Ἀφῆκεν ἀξιοσέβαστον δραχμήν. Ἀφῆκεν ἀποθέματα. Χρειάζεται, ἄρά γε, ἄλλο βραβεῖον, ἄλλον τίτλον, ἄλλην προσθήκην;

★

Τὸ νέον ἔτος ἔχει ἀρχίσει. Εἰς τὸ κατῶφλι του, προτιμότερα τῆς προβλέψεως εἶναι πάντοτε ἡ εὐχή. Καὶ ἡ εὐχὴ μία εἶναι: Νὰ ἀναλάβῃ ἡ Ἑλλάς. Νὰ προχωρήσῃ. Νὰ εὐημερήσῃ. Καὶ εἶναι τοῦτο δυνατόν. Εἶναι ἐπιτεύξιμον. Μόναι προϋποθέσεις εἶναι ἡ σύνεσις, ἡ περίσκεψις, ἡ τιμιότης τῆς σκέψεως καὶ ἡ ἐργώδης προσπάθεια.

Εὐχόμεθα καὶ ἐλπίζομεν.

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1966

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

ΑΣ ΓΙΝΩΜΕΝ ΟΛΟΙ ΜΙΑ ΑΔΕΛΦΩΜΕΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΓΡΥΠΝΩΜΕΝ ΔΙΑ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΩΜΕΝ ΤΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΜΑΣ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΧΘΡΟΝ

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ, ΜΙΑΣΜΑ ΓΕΝΝΗΘΕΝ ΕΞΩ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

—ΗΘΙΚΗ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΨΕΥΔΟΣ ΚΑΙ Η ΠΡΟΔΟΣΙΑ—

ΑΘΗΝΑΙ, 31.— Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν τὸ ἀκόλουθον διάγγελμα ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει:

«Μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν, ἐνῷ τὸ Νέον Ἔτος ἀνατέλλει, ἀπευθύνομαι σήμερον πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας, εἰς τὴν πατρίδα, εἰς τὴν ἡρωϊκὴν Κύπρον καὶ ἀπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης καὶ εὔχομαι ὁλοψύχως κάθε εὐτυχίαν, προσωπικὴν καὶ οἰκογενειακήν.

Ἐπιθυμῶ ἐπίσης μὲ τὸ κλείσιμον τοῦ ἔτους νὰ γνωρίσω πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν τὰς σκέψεις Μου.

Εἰς δυσκόλους στιγμὰς, ἐχρειάσθη νὰ λάβω σοβαρὰς ἀποφάσεις, διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ γαλήνη καὶ ἡ πρόοδος τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἐν μέσῳ περιπετειῶν καὶ κινδύνων. Μὲ λύπην Μου κατὰ τὸ λῆγον ἔτος παρετήρησα τὸν ὑγιᾶ καὶ δημιουργικὸν πολιτικὸν διάλογον, μεταβαλλόμενον εἰς ἐμπάθειαν καὶ διαστρέβλωσιν τῆς ἀληθείας. Ἡ διαστρέβλωσις τῆς ἀληθείας ἐγένετο ἐπίσης συστηματικῶς καὶ ἀπὸ τοὺς ὀργανωμένους ἐσωτερικοὺς ἐχθροὺς τοῦ Ἔθνους.

Ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίζετε πάντες ὅτι βλέπω ὅλους τοὺς Ἕλληνας, τὰ ἐθνικὰ κόμματα, μὲ τὴν αὐτὴν ἀγάπην καὶ εἰς τὰς σκέψεις καὶ ἐνεργείας Μου ἔχω ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ὡς ὁδηγὸν τὸ Σύνταγμα, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς τηρήσεως, τοῦ ὁποίου εἶμαι τεταγμένος. Ἐπίσης ὡς ἐμπνευσιν καὶ πηγὴν δυνάμεως ἔχω πάντοτε τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν πληρονομίαν τοῦ ἀειμνήστου πατρός Μου, καθὼς καὶ τὴν ἀγάπην Μου διὰ τὸν Λαόν Μου.

Εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας ὅλους ὅσοι μὲ ἐβοήθησαν διὰ νὰ εὑρεθῇ ἡ καλυτέρα διὰ τὸ Ἔθνος λύσις.

Ἀλλὰ ἂς μὴ λησμονῶμεν ὅτι ὁ κίνδυνος ἐξακολουθεῖ καὶ ἡ εὐθύνη ὅλων μας θὰ εἶναι μεγίστη, ἐὰν χαλαρώσωμεν καὶ ἐπ' ἐλάχιστον τὴν προσοχὴν καὶ δραστηρίαν ἐπαγρύπνησιν διὰ τὴν προστασίαν τοῦ δημοκρατικοῦ ἡμῶν πολιτεύματος ἀπὸ τὸν ἐσωτερικὸν ἐχθρὸν τοῦ Ἔθνους.

Ὁ κομμουνισμὸς ἀποτελεῖ μίασμα, γεννηθὲν ἔξω τῆς Ἑλλάδος, ἐμπνεόμενον καὶ κινούμενον ἔξωθεν. Ἠθική του εἶναι τὸ ψεῦδος καὶ ἡ προδοσία. Μολύνει καὶ καθιστᾷ ἀνύποπτον ἐχθρὸν τῆς πατρίδος πάντα ἐρχόμενον εἰς ἐπαφὴν μὲ αὐτόν, ἄτομον ἢ ὁμάδα, πάντα καλὸν Ἕλληνα, μὴ διαβλέποντα τὸν κίνδυνον.

Κυρίως ὅμως κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν, ἀντλοῦντες μαθήματα ἀπὸ τὸ παρελθὸν, νὰ ἀτενίσωμεν τὸ μέλλον, τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα βλέπω λαμπρὰν διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ εἰκὼν ὅμως αὕτη δὲν ἀποτελεῖ δῶρον πρὸς ἀποδοχήν, ἀλλὰ ἔπαθλον πρὸς κατάκτησιν. Ἂς παραμερίσωμεν ἕκαστος ἐν ἑαυτῷ πᾶν ἀρνητικὸν αἴσθημα καὶ σκέψιν καὶ ἂς ἀπορρίψωμεν πᾶσαν μὴ δημιουργικὴν ἐνέργειαν.

Ἂς ἀποφασίσωμεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς, Δημοκρατική, ἡνωμένη καὶ δραστηρία θὰ δώσῃ ἐπιτυχῶς τὴν εὐγενῆ μάχην τῆς προόδου ἐν συναγωνισμῷ μὲ τὰ ἄλλα Ἔθνη.

Ὁ σημερινὸς κόσμος, παρὰ τὰ κατὰ τόπους θλιβερὰ ἐπεισόδια καὶ τὰς ἀκάθας, προχωρεῖ πρὸς τὴν ἑνότητα μὲ καλπάζοντα ρυθμόν.

Εἰς τὸν κόσμον αὐτόν, ἡ Ἑλλὰς ἀποτελεῖ μικράν, ἀλλὰ ἐκλεκτὴν καὶ εὔρωστον μονάδα καὶ ὀφείλει νὰ κατακτήσῃ τὴν θέσιν, ἥτις τῆς ἁρμόζει καὶ τῆς ἀνήκει.

Τὸ μεγαλύτερον ἔργον, ἀλλὰ καὶ τὸ ὡραῖον ἔπαθλον ἀνήκει κυρίως εἰς ἡμᾶς τοὺς νέους. Μὲ κατανόησιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν δυσκολιῶν καὶ τῶν ἐπιτευγμάτων τῶν πρεσβευτέρων, ἄς βελτιώσωμεν, ὡς ἔχομεν καθῆκον, τὸ ἔργον καὶ τὰς μεθόδους των. Ἂς ἀποτελέσωμεν ἅπαντες μίαν καὶ μόνην ἀδελφωμένην οἰκογένειαν, καλύπτουσαν ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα.

Ἂς παραμερίσωμεν καὶ ἂς ἀγνοήσωμεν κάθε τι ἀρνητικὸν καὶ κακόν. Ἂς ἀποδεχθῶμεν καὶ προωθήσωμεν τὸ καλόν. Ἂς ἐμπνευσθῶμεν καὶ ἂς δώσωμεν μορφὴν εἰς μεγάλους ἐθνικοὺς σκοπούς. Καὶ ὅταν καὶ ἡμεῖς μὲ τὴν σειράν μας ἀπέλθωμεν, ἂς ἀφήσωμεν μέσα εἰς μίαν εἰρήνην καὶ ἡνωμένην ἀνθρωπότητα τὴν Ἑλλάδα πρωτοπόρον καὶ εὐτυχῆ.

Ἡ Βασίλισσα καὶ ἐγὼ εὐχόμεθα τὸ Νέον Ἔτος νὰ φέρῃ εἰς ὅλους ἱκανοποίησιν τῶν προσδοκιῶν μας. Εὐχόμεθα νὰ ἱκανοποιήσῃ τοὺς πόθους τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος καὶ τῆς Κύπρου».

Αἱ αὐριαναὶ ἐκλογαὶ εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διὰ τὸ νέον προεδρεῖον

ΤΡΕΙΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΑΠΟ ΤΑ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΑ ΦΑΡΜΑΚΙΔΗ ΚΑΙ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Αὔριον τὴν 11ην π.μ. θὰ συδριάσῃ, συμφώνως τῷ Νόμῳ, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου προέδρου, ἀντιπροέδρου, γραμματέως καὶ 4 μελῶν τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς.

Οὐδὲν μέχρι στιγμῆς εἶναι βέβαιον διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ νέου προέδρου καὶ τοῦτο, διότι προβάλλονται ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ κ. Φαρμακίδη καὶ τοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου, τρεῖς διὰ τὸ ἀξίωμα: οἱ κ. κ. Φαρμακίδης, Μαρινάκης καὶ Μεθενίτης. Διὰ νὰ μὴ διασπασθῇ ἡ «ἑνότης» τῶν 15 συμβούλων, πρωτοβουλία τινων ἐξ αὐτῶν, ἐπραγματοποιήθη προχθὲς συνάντησις ὅλων εἰς φιλικὴν των οἰκίαν, εἰς οὐδὲν ὅμως θετικὸν ἀποτέλεσμα κατέληξαν. Αἱ φιλοδοξίαι, ἀλλὰ καὶ αἱ διαφωνίαι ἐξακολουθοῦν ὑφιστάμεναι. Ὁ κ. Μεθενίτης φέρεται διεκδικῶν τὸ ἀξίωμα ἐκ παλαιᾶς συμφωνίας εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς παρούσης δημοτικῆς ἀρχοντίας. Ὁ κ. Μαρινάκης συγκεντρώνει τὰς συμπαθείας ὡρισμένων συμβούλων, ὑποστηρίζεται δὲ καὶ ἀπὸ τοὺς διαχωρίσαντας τὴν θέσιν των ἔναντι τῆς ἡγεσίας τῆς Ε.Κ. συμβούλους. Ὁ κ. Φαρμακίδης ἐπαναπροβάλλεται ὡς «μέση λύσις» διὰ τὴν ἑνότητα ὅλων τῶν ἄλλων καὶ τῆς λεγομένης κεντροαριστερᾶς καὶ τῆς κεντροδεξιᾶς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ προέρχεται. Ἀπομένουν οἱ 10 σύμβουλοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐκλεγῆ ὑπὸ τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ κ. Βέτσου. Μέχρι χθὲς ἡ θέσις των διεγράφετο ἀρραγὴς. Εἶναι ἡ δύναμις, ἡ ὁποία θὰ παίξῃ τὸν ἀποφασιστικὸν ρόλον εἰς τὴν αὐριανὴν ἐκλογήν. Εἰς περίπτωσιν διασπάσεως τῶν ψήφων τῶν 15 ἄλλων, οἱ 10 καθ' ἃ πιστεύεται, θὰ ψηφίσουν τὸν κ. Κων. Γκολφινόπουλον, ὁ ὁποῖος καὶ ἄλλοτε ἔχει χρηματίσει πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου μὲ ἀρίστην ἀπόδοσιν εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ Σώματος. Καὶ τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι βέβαιον.

Πάντως, αἱ αὐριαναὶ ἐκλογαὶ ἐὰν δὲν εἶναι ἀντιπροσωπευτικαὶ ὁπωσδήποτε ὅμως θὰ εἶναι οὐσιαστικαί. Αἱ διαφοροποιήσεις ἔχουν ἀπὸ καιροῦ ἐπισημανθῆ, ἐξεδηλώθησαν δὲ καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκλογὴν τοῦ μέλους τοῦ παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου, καθ' ἣν ἐξελέγη ὁ κ. Σπηλιωτόπουλος, τοῦ ψηφοδελτίου Βέτσου.

Εὐχαὶ τοῦ νομαρχοῦντος διευθυντοῦ Ἀχαΐας κ. Παναγ. Καρακώστα

Ὁ νομαρχῶν διευθυντὴς Ἀχαΐας κ. Παναγιώτης Καρακώστας εὔχεται πρὸς πάντας τοὺς κατοίκους τοῦ Νομοῦ ὑγείαν, χαρὰν καὶ εὐτυχίαν διὰ τὸ Νέον Ἔτος 1966 καὶ ὅπως πραγματοποιήσουν κατ' αὐτὸ ὅλας τὰς εὐγενεῖς προσδοκίας των. Εὔχεται ἐπίσης ὅπως τὸ Νέον Ἔτος ἀποδειχθῆ ἔτος προόδου γενικῶς καὶ ἀνόδου τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Λαοῦ. Βεβαίως, ὅλα ὅσα θέλομεν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθοῦν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, ἀλλὰ πολλὰ κατὰ τὸ Νέον Ἔτος εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθοῦν, ὅταν μάλιστα ὑπάρχῃ πρὸς τοῦτο θέλησις καὶ πίστις, εἰς τὰς ὁποίας βασίμως προεβλέπομεν διὰ τὸ καλὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ τῆς ἐνδόξου ἡμῶν πατρίδος.

ΔΙΕΛΕΥΚΑΝΘΗ ΠΛΗΡΩΣ Η ΤΡΙΠΛΗ ΣΑΤΑΝΙΚΗ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΑΠΑΔΑΤΕΣ ΞΗΡΟΜΕΡΟΥ

ΔΡΑΣΙΣ ΔΙΑΒΟΛΟΓΥΝΑΙΚΑ ΜΗΤΕΡΑ ΔΥΟ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΑΓΡΙΝΙΟΝ, 31. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Διελευκάνθη πλήρως ἡ τριπλῆ φαρμακεία τοῦ χωρίου Παπαδάτες Ξηρομέρου, ὅπου, ὡς γνωστόν, εὗρον οἰκτρὸν θάνατον ὁ Δημ. Κότσιος, ἐτῶν 72 καὶ αἱ μικραὶ ἐγγονοαὶ του Ἀγνὴ καὶ Καλλιόπη Κότσιου, ἐτῶν 2 καὶ 3 ἀντιστοίχως, ἀπὸ κουραμπιέδες, ἀναμεμιγμένους μὲ παραθείον.

Μετὰ τριήμερον ἐξαντληθεῖσαν ἀνάκρισιν ἀπεδείχθη ὅτι τὴν σατανικὴν φαρμακείαν διέπραξεν ἡ Ρήνα σύζυγος Ἀλέκου Τσεκούρα, ἐτῶν 40, μήτηρ δύο τέκνων, κάτοικος Ἀμφιλοχίας, ἡ ὁποία ἠθέλησε μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ ἐκδικηθῇ τὴν Βασιλικὴν Κότσιου, κάτοικον Παπαδατῶν, ἐπειδὴ ἠρραβωνίσθη τὸν κουμπάρον καὶ ἐρωμένον της Βασίλειον Τασιόπουλον!

Ἡ φαρμακεύτρια διετήρει σχέσεις μὲ τὸν Τασιόπουλον ἀπὸ 5ετίας, τελευταίως ὅμως οὗτος ἠρραβωνίσθη τὴν Βασιλικὴν Κότσιου ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔλαβε καὶ προγαμιαίαν δωρεὰν ἐκ 40.000 δρχ. Ἡ Τσεκούρα ἐπίεζε τὸν ἐρωμένον της νὰ διαλύσῃ τὸν ἀρραβῶνα, οὗτος ὅμως ἐπροφασίσθη ὅτι τοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ πράξῃ τοῦτο, δεδομένου ὅτι εἶχε καταναλώσει ἐν τῷ μεταξὺ τὰς 40.000 δρχ. τῆς προγαμιαίας δωρεᾶς, ἐζήτησε δὲ ἀπὸ τὴν ἐρωμένην του νὰ ἀνεύρῃ αὕτη τὰ χρήματα διὰ νὰ τὰ ἐπιστρέφουν καὶ ἀπαλλαγοῦν τῆς Κότσιου.

Ἡ Τσεκούρα δὲν εἶχε μὲν τὰ χρήματα, οὔτε καὶ ἠδύνατο νὰ τὰ ἀνεύρῃ, ἀνέλαβεν ὅμως νὰ λύσῃ τὸ θέμα κατὰ τὸν ἰδικόν της τρόπον, ἀποστείλασα εἰς τὴν «μνηστὴν» δέμα μὲ κουραμπιέδες, εἰς τοὺς ὁποίους ἀντὶ ζαχαρέως εἶχε τοποθετήσει παραθείον! Ἡ Βασιλικὴ δὲν ἔφαγεν ἀπὸ τοὺς κουραμπιέδες, ἔφαγεν ὅμως ὁ ἀτυχὴς πατήρ της Δημήτριος Κότσιος καὶ αἱ δύο μικραὶ ἐγγοναί του καὶ εὗρον οἰκτρὸν θάνατον.

Ἡ στιγερὰ δηλητηριάστρια καὶ ὁ ἐρωμένος της θὰ παραπεμφθοῦν εἰς τὸν Εἰσαγγελέα Μεσολογγίου.

ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1966

ΚΑΛΥΤΕΡΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΕΥΧΕΤΑΙ Ο κ. Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΣ ΜΕΙΝΩΜΕΝ ΕΛΛΗΝΕΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 31.— Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Παν. Κανελλόπουλος ἐξέδωσε διάγγελμα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, εἰς τὸ ὁποῖον, μεταξὺ ἄλλων, ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:

«Ἔκλεισεν ἕνα ἔτος πολὺ δύσκολον διὰ τὴν χώραν μας καὶ κληροδοτεῖ μεγάλα καὶ δύσκολα προβλήματα εἰς τὸ μέλλον. Ἡ χώρα ἀντιμετωπίζει μίαν τῶν μεγαλυτέρων πολιτικῶν κρίσεων ποὺ ἔχει γνωρίσει μέχρι τοῦδε. Ἀλλά, διὰ νὰ ἐξέλθῃ ὁ τόπος ὁμαλῶς ἀπὸ τὴν μεγάλην πολιτικὴν κρίσιν, πρέπει νὰ συμβάλῃ πρὸς τοῦτο ὁ λαός, ἀνασυγκροτῶν τὰς ἠθικάς του δυνάμεις. Διότι ἡ κρίσις κατὰ βάθος εἶναι ἠθική. Πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ὁ λαὸς νὰ δυσπιστῇ εἰς τὰ σχηματικὰ παραπλανητικὰ συνθήματα, νὰ πιστεύῃ περισσότερον εἰς τὸν ἑαυτόν του. Ἀντὶ νὰ παρασυρθῇ ἀπὸ ξένα συνθήματα ἀμέσου φαντασιώσεως, προσχωρῶν εἰς κινήματα ἐπιδιώκοντα νὰ τὸν μεταβάλουν εἰς ὄχλον, ποὺ εὔκολα θὰ τὸν δέσῃ καὶ θὰ τὸν φιμώσῃ οἱαδήποτε ἐρυθρὰ ἢ ἄλλη δικτατορία, ἂς μείνῃ ὁ Ἕλλην ἄτομον ἐλεύθερον καὶ αὐτοδύναμος κριτὴς αὐστηρὸς τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ ἀκόμη αὐστηρότερος τῆς ἡγεσίας, ποὺ κάθε τόσο ἐπιλέγει, φύλαξ ὑπερήφανος καὶ προσεκτικός, ἑκάστοτε ἀναμορφωτὴς τῶν πνευματικῶν ἀγαθῶν.

Δὲν γνωρίζω ποία θὰ εἶναι ἡ μορφὴ τοῦ κόσμου μετὰ δέκα ἢ εἴκοσιν ἔτη. Ἂς διατηρήσωμεν μέχρι τότε οἱ Ἕλληνες ἄθικτον καὶ ἀκεραίαν τὴν Ἑλληνικότητα τοῦ πνεύματος καὶ τὴν γῆν μας. Αὐτὴν τὴν σύστασιν, εἰλικρινῆ καὶ ἁπλῆν, ἔχω νὰ ἀπευθύνω πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας, φίλους καὶ ἀντιπάλους, μαζὶ μὲ τὰς θερμὰς εὐχάς μου νὰ βοηθήσῃ ὁ Θεὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν καθένα κατὰ τὸ Νέον Ἔτος καὶ πάντοτε».

ΠΑΤΡΙΝΟΣ Ο ΤΥΧΗΡΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑΣ

Ἐγνώσθη τὴν νύκτα ὅτι ὁ ἀριθμὸς 07505 σειρὰ Τρίτη, ὁ ὁποῖος ἐκέρδισε τὴν πρώτην πολυκατοικίαν 6.630.000 δρχ. ἐπωλήθη ἐν Πάτραις ἀπὸ τὸ πρακτορεῖον κ. Τάκη Γκίκα.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ ΑΧΑΪΑΣ κ. ΜΑΚΗ ΤΖΙΛΙΛΗ

Πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας καὶ ἰδιαιτέρως τὸν ἀγροτικὸν κόσμ